

Arrest

nr. 58 576 van 25 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 20 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. FALLAH, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 22 september 1983 in het Tsjetsjeense dorp Prigorodnoye. Op 6 februari 2007 huwde u officieel met Z.E. (...) (O.V. 6.497.085).

Uw problemen begonnen toen u op 4 mei 2008 op weg naar huis door militairen werd opgepakt wegens vermeende betrokkenheid bij een aanslag kort daarvoor in het dorp Tashkala. U werd met een zak over het hoofd overgebracht naar een onbekende plaats waar u gedurende 3 dagen vastgehouden en mishandeld werd. Men wilde u hiermee dwingen om een document te ondertekenen waarop stond dat u lid was van een extremistische groepering en u deelgenomen had aan de aanslag, wat u echter niet deed. Na drie dagen kwam u vrij door toedoen van uw familie. Men trok opnieuw een zak over uw

hoofd en liet u achter op een christelijke begraafplaats op een tweetal kilometer van uw huis verwijderd. Door de mishandeling was u er erg aan toe. Twee weken lang werd u thuis behandeld door uw buurvrouw, die dokter was. Later bezocht u ook een uroloog in Naltsjik. Begin mei 2009 werd er een aanslag gepleegd op het terrein van het Ministerie van Binnenlandse Zaken in Grozny, waarbij een aantal politieagenten en een taxichauffeur om het leven kwamen. Nog diezelfde dag werd een van uw vrienden, Movsar genaamd, samen met zijn oudste broer opgepakt. Ook u kreeg die dag nog de autoriteiten over de vloer. Militairen kwamen naar de sportschool om u vragen te stellen over Movsar, die bij u kwam trainen, en de taxichauffeur, die Movsars vader bleek te zijn. De militairen wilden dat u als informant voor hen zou werken en informatie zou verzamelen over uw leerlingen en hun ouders. U vroeg echter wat bedenktijd. De militairen stemden toe en beloofden zelf opnieuw contact met u op te nemen. In de zomer van 2009, in juni of juli, vernam u van een kennis, Achmed Aliev genaamd, dat u op de lijst stond van een zuiveringsactie in Katyama, die in augustus of begin september 2009 zou plaatsvinden. Hij raadde u tevens aan niet meer thuis te overnachten, wat u sinds augustus 2009 ook deed. Uiteindelijk vonden er voor uw vertrek een paar zuiveringsacties plaats, maar naar uw huis kwam niemand meer langs. In september 2009 besloot u desalniettemin uw land te verlaten.

U verliet Tsjetsjenië uiteindelijk op 25 september 2009. Samen met uw gezin nam u de trein van Grozny naar Moskou, waar u opgewacht werd door een chauffeur die jullie met de auto naar een onbekend bos bracht. Jullie wandelden door het bos en werden aan de overkant opgewacht door een minibus, waarmee jullie vervolgens naar België reisden. U bereikte België op 29 september 2009. Nog diezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Na uw aankomst in België vernam u dat Achmed door een auto-ongeval om het leven kwam. U vernam eveneens dat de autoriteiten na uw vertrek nog bij u thuis langs zijn geweest voor een huiszoeking.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijkse bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat u in Tsjetsjenië problemen kende met de autoriteiten die u er valselijk van beschuldigde betrokken te zijn bij een terroristische aanslag. Later wilden ze dat u als informant voor hen zou gaan werken.

Er dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat u er niet in slaagde uw asielrelaas aannemelijk te maken. Zo kon u de Belgische asielinstanties geen enkel bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben. U verklaarde dat u op 4 mei 2009 op weg naar huis door militairen opgepakt werd wegens uw vermeende betrokkenheid bij een net gepleegde terroristische aanslag in het dorp Tashkala. U werd gedurende drie dagen op een onbekende plaats vastgehouden en mishandeld, waarna u door toedoen van uw familie vrijkwam (CGVS 1, p. 12-13). U kon de Belgische asielinstanties echter geen enkel document voorleggen waaruit uw vasthouding en mishandeling ook daadwerkelijk blijken. U legde wel een hele reeks medische documenten voor, meer bepaald 4 Russische medische verslagen, 7 Russische attesten met betrekking tot medische onderzoeken, een Russisch attest van consultatie, een geneesmiddelenvoorschrift, vier andere Russische medische attesten en vier medische verslagen van Belgische artsen. Geen enkel van de Russische medische documenten bevat evenwel enige vermelding van de oorzaak van de besproken medische problemen. Een van de Belgische medische verslagen bevat wel een verwijzing naar de mogelijke oorzaak van de vastgestelde medische aandoeningen. Dit verslag heeft, net zo min als de andere Belgische medische verslagen, echter geen enkele bewijswaarde ten aanzien van de problemen die u in Tsjetsjenië verklaarde gekend te hebben. Verder gaf u aan dat u in de zomer van 2009 van een kennis, Achmed Aliev genaamd, vernam dat u op de lijst van een zuiveringsactie stond die in augustus of begin september 2009 zou plaatsvinden (CGVS 1, p. 13 en 20-21). Ook hiervan kon u het Commissariaat-

generaal geen enkel tastbaar bewijs voorleggen. Bovendien werd met betrekking tot het moment waarop u hierover vernam een belangrijke tegenstrijdigheid vastgesteld. Zo vertelde u tijdens uw eerste interview bij het Commissariaat-generaal dat u op het einde van juni vernam dat u op de lijst van de zuiveringsactie stond (CGVS 1, p. 21). Tijdens uw tweede interview zei u echter dat u dit pas midden juli, meer bepaald niet voor 10 juli, vernam (CGVS 2, p. 8). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat u tijdens uw eerste interview niet juni had gezegd, maar eind juli. U voegde er nog aan toe dat u de tolk zelfs nog verbeterd had. Uit het gehoorverslag blijkt echter nergens dat de tolk op dit punt verkeerd vertaalde en u de tolk inderdaad verbeterde. Uw verklaring is bijgevolg niet afdoende om deze tegenstrijdigheid te weerleggen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd.

U slaagde er voorts evenmin in om de Belgische asielinstanties uw Russisch internationaal paspoort voor te leggen. U verklaarde wel dat uw paspoort samen met dat van uw vrouw was achtergebleven bij de persoon die jullie naar België bracht (CGVS 1, p. 8 en verklaring DVZ nr. 21). Deze verklaring is echter weinig aannemelijk. Te meer omdat u verklaarde dat u pas in september 2009 het besluit nam om uw land definitief te verlaten (CGVS 1, p. 21), terwijl uit de verklaringen van uw vrouw (CGVS vrouw, p. 8) en het voorgelegde binnenlandse paspoort van uw vrouw blijkt dat uw vrouw reeds in juli 2009, meer bepaald op 29 juli 2009, een internationaal paspoort uitgereikt kreeg. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch internationaal paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België – zowel u als uw vrouw gaf namelijk aan pogingen te hebben ondernomen om een visum te krijgen (CGVS 1, p. 13 en CGVS 2, p. 6 en CGVS vrouw, p. 7-8) - het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. In dit verband dient bovendien opgemerkt te worden dat u merkwaardig genoeg geen idee had langs welke landen u naar België bent gereisd (CGVS 1, p. 11). U verklaarde tevens dat u vanuit Moskou naar een bos werd gebracht, dat jullie te voet doorkruisten. U wist evenmin in welk land dit bos gelegen was (CGVS 1, p. 10). Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u onaannemelijk vaag bleef over bepaalde aspecten van uw arrestatie en vrijlating. Zo wist u bijvoorbeeld niet waar u vastgehouden werd (CGVS 1, p. 15-16 en CGVS 2, p. 3). U verklaarde wel dat men zowel bij uw arrestatie als bij uw vrijlating een zak over uw hoofd trok, zodat u niet kon zien waar u vastgehouden werd (CGVS 1, p. 15-16). U kwam echter vrij door toedoen van uw familie, die kennissen had die bij de politie werkten en konden achterhalen waar u vastzat (CGVS 1, p. 12 en 16 en CGVS 2, p. 3). Ongeacht het feit dat men u om veiligheidsredenen niet wilde vertellen wie precies een rol gespeeld had bij uw vrijlating (CGVS 1, p. 16), is het opmerkelijk dat u achteraf niet vernomen heeft waar u werd vastgehouden. Ook over de manier waarop uw vrijlating tot stand kwam, kon u het Commissariaat-generaal weinig informatie verschaffen. Zo kon u niet met zekerheid zeggen of er al dan niet losgeld voor uw vrijlating betaald was (CGVS 1, p. 17 en CGVS 2, p. 3). Gezien de ernst van uw vrees, meer bepaald uw vrees om opnieuw gearresteerd en zelfs vermoord te worden (CGVS 1, p. 23 en Vragenlijst DVZ, p. 2 nr. 3.4), kon nochtans redelijkerwijze van u verwacht worden dat u gepoogd zou hebben dergelijke informatie te achterhalen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder aangetast.

Verder is het weinig aannemelijk dat uw vrouw zich eind juli 2009 tot de autoriteiten heeft gewend voor de uitreiking van een internationaal paspoort terwijl u op dat moment reeds op de lijst van de zuiveringsactie stond (CGVS 1, p. 13 en 20-21). Ongeacht het feit of u eind juni of midden juli 2009 vernam dat u op deze lijst stond, is het weinig aannemelijk dat uw vrouw zich eind juli 2009 tot de autoriteiten richtte, die u nota bene vreesde. Uit de geboorteakte van uw zoon blijkt bovendien dat hij op 22 juli 2009 het Russische staatsburgerschap verwierf. Hiertoe diende u of uw vrouw zich eveneens tot de autoriteiten te wenden, wat evenmin te rijmen valt met de door u verklaarde vrees.

Na grondige analyse werd tot slot nog een belangrijke ongerijmdheid vastgesteld tussen uw verklaringen en die van uw vrouw. Zo verklaarde u dat u na uw vrijlating gedurende twee weken thuis verzorgd werd door uw buurvrouw, die als dokter werkte (CGVS 1, p. 12 en 17). Uw vrouw daarentegen stelde dat u inderdaad door de buurvrouw verzorgd werd, maar dat zij slechts een verpleegster was (CGVS vrouw, p. 11). Ze voegde er zelfs uitdrukkelijk aan toe dat ze zeker geen arts was (CGVS vrouw, p. 13). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder uitgehold.

Indien uw verklaringen toch geloofwaardig zouden zijn, quod non, blijkt uit uw verklaringen bovendien dat u mogelijks over een intern vluchtalternatief beschikte buiten Tsjetsjenië. Zo ging u zelf meermaals naar Naltsjik, waar u zich onder meer liet behandelen door een uroloog (CGVS 1, p. 12, 18 en 19; CGVS vrouw, p. 11 en 15) en heeft u een achterneef die in Moskou woont (CGVS 1, p. 13 en CGVS vrouw, p. 7). Bovendien verklaarde u niet officieel gezocht te worden alsook nergens officieel van verdacht of beschuldigd te worden (CGVS 1, p. 23). Bijgevolg zou u zich eventueel elders in de Russische Federatie kunnen vestigen.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw binnenlands Russisch paspoort, geboorteakte, huwelijksakte, het binnenlands Russisch paspoort van uw vrouw, haar geboorteakte en die van uw zoon, een lidkaart van een sportclub en een bewijs van effectief verblijf van uw vrouw), zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Elk van deze documenten bevat immers uitsluitend informatie met betrekking tot uw eigen identiteit en die van uw gezinsleden, die echter niet betwist worden, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (twee getuigschriften van uw middelbare schoolopleiding, een diploma, een diploma Jiu Jitsu, een getuigschrift karate, een diploma van uw vrouw en een getuigschrift van een computercursus van uw vrouw) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Elk van deze documenten bevat immers uitsluitend informatie met betrekking tot uw opleiding en die van uw vrouw, doch niet met betrekking tot de door u verklaarde problemen.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw werkboekje en dat van uw vrouw, uw sportpaspoort, een bewijs van tewerkstelling en een bewijs van indienstname) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Elk van deze documenten bevat immers informatie aangaande uw professionele carrière, die niet betwist wordt, maar niet met betrekking tot de problemen die u in Tsjetsjenië gekend zou hebben.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoeker betwist de motivering van de bestreden beslissing en aldus impliciet de materiële motiveringsplicht. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS nr. 13.315, 25 juni 2004).

2.2. De verzoeker herhaalt voornamelijk op beknopte wijze zijn asielrelaas in zijn middel. Hij stelt dat Katayama waarvan hij afkomstig is wordt beschouwd als het wespennet van de Wahabieten en dat hij in 2008 aangehouden werd naar aanleiding van een terroristenaanslag waarbij vijf mensen om het leven kwamen. Aangezien verzoeker een trainer was en de meeste zelfmoordactivisten sportmannen waren werd hij verdacht van een aanslag in 2009. Op aanraden van een vriend heeft hij onmiddellijk het land verlaten. Verzoeker wijst er op dat hij geen documenten kan neerleggen waaruit de mishandeling en vasthouding die hij ondergaan heeft blijkt en dat hij ook niet kan bewijzen dat hij op de lijst van een zuiveringsactie stond.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de

waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De Raad meent dat het inderdaad niet noodzakelijk mogelijk is om illegale vasthoudingen en het feit dat men op de lijst van een zuiveringsactie staat met documenten te bewijzen ook al worden dergelijke acties soms bekend gemaakt in de pers of via mensenrechtenrapporten.

De bestreden beslissing bevat echter ook andere draagkrachtige motieven die niet door de verzoeker betwist worden, meer bepaald zijn vaagheid in verband met bepaalde aspecten van zijn arrestatie en vrijlating, de tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de thuisverzorging door een arts of verpleegster “*en zeker geen arts*”, het beroep op de autoriteiten voor de aflevering van een paspoort aan zijn echtgenote einde juli 2009 en het bekomen van de Russische nationaliteit voor hun zoon op 22 juli 2009.

Volgens verzoeker kwamen vier of vijf personen, met name politieagenten, om naar aanleiding van de aanslag waarvan hij verdacht werd (stuk 8, p. 12) en wist iedereen in het dorp dat drie mensen aangehouden werden (stuk 8, p. 16) terwijl verzoekster spreekt van een aanslag gepleegd op twee politieagenten en waarbij twee jongens opgepakt werden (stuk 5a, p. 10).

De geneeskundige getuigschriften tonen aan dat verzoeker een nierziekte heeft, maar er blijkt niet uit dat deze problemen het gevolg zijn van mishandeling. Het Belgisch geneeskundige getuigschrift van dokter V. (...) vermeldt de verklaringen van verzoeker met betrekking tot een traumatische origine van zijn nierziekte, maar besluit “*dat de beelden het meest suggestief (zijn) voor een autosomaal-dominante renale polycystose*”, een erfelijke nierziekte. Ter zitting bevestigt verzoeker dat hij lijdt aan een erfelijke nierziekte, maar voegt hij er aan toe dat hij onlangs geopereerd werd aan problemen aan zijn rug die het gevolg zouden zijn van mishandeling tijdens zijn detentie. De Raad stelt vast dat hiervan geen geneeskundige getuigschriften voorgelegd werden en dat uit de neergelegde geneeskundige getuigschriften niet blijkt dat de nierklachten van verzoeker het gevolg zijn van mishandeling zoals reeds in de bestreden beslissing gesteld werd.

De verklaringen van verzoekers zijn niet eensluidend en coherent en er wordt hiervoor geen aannemelijke verklaring gegeven. Zij bewijzen de aangehaalde feiten niet. De middelen uit de bestreden beslissing worden niet weerlegd.

2.5. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij weerlegt het besluit van de commissaris-generaal in dit verband met betrekking tot Tsjetsjenië niet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt verzoeker geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt verzoeker geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig maart tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS